

Carlssons ofullbordade

Det var Ingvar Carlssons sista partiledardebatt. En tack och avskedsföreläsning där han nog önskat sig bättre förutsättningar. Allt han rört vid - eller som funnits i hans närhet - sedan han meddelade att han skulle avgå vid extrakongressen i mars har ju gått sönder i händerna på honom: Eu-val; kortaffärer; Toblerone; efterträdare; HSB och Åsele är några stickord.

Partiledardebatten, som traditionsenligt inleder det nya året i riksdagen, ägde i år rum under nya förutsättningar. Eftersom budgeten numera läggs i början av hösten i stället för i januari saknades förutsättningarna för den sedvanliga granskningen av regeringens politik. Framför allt den ekonomiska. Nu riktades nyfikenheten i stället mot den sk personplanen; relationerna mellan centern och socialdemokraterna; energipolitiken samt mot hur övriga partier skulle positionera sig.

Allt detta och lite därtill

Det blev ingen hård debatt. De flesta välkända politiska käpphästarna paraderade förbi men

tonen var genomgående resonerande och försonlig. Enda undantaget var Lars Tobisson. Han företrädde moderaterna eftersom Carl Bildt ägnar sig åt viktigare uppgifter. Tobisson höll en lång litania över Ingvar Carlssons politik. Den var redan eländig enligt moderat synsätt och värre blev det med återställarna i personplanen; AP-fondernas rätt att köpa aktier; kärnkraftsveckling och allmänt tillväxtfientlig profil. Det verkade mest som om han talade till sina egna och var ganska nöjd med det egna partiets villkor. Moderaterna har ju samlat på sig stora grupper av borgerliga väljare utan att göra något mer än att finnas till och låta Carl Bildts internationella anseende spilla över på partiet. Ingvar Carlsson är nog för sin del också nöjd med ett stort borgerligt ytterkantparti, som hotbild. Det verkar både på s-väljarna och på de små borgerliga partierna.

Guðrun Schyman genomförde en mycket väldisponerad debatt. Hon tog repliker där det var motiverat; använde de enklare knepen på moderaterna och tvingade fram förtydliganden och erkännande av folkpartiet och centern. Lars Lejonborg fick erkänna att det var orimligt att sänka skatten enbart inom den privat tjänstesektorn. Kommu-

terna och landstingen skulle givetvis inte missgynnas. Olof Johansson erkände att den stora budgetsänringen på 114 miljarder kronor hösten 1994 och våren 1995 gjordes av vänsterpartiet och socialdemokraterna. Centern bidrog bara med 3 - 4 miljarder. Han vidhöll trots detta att trovärdigheten i politiken ökade markant genom centerns insats. Guðrun huvudanförande handlade huvudsakligen om två saker. Det politiska språket och demokratiskt underskott, som bygger leder till politikerförakt. Vänsterpartiets politik har beskrivits som populistisk och begreppet har använts som skällsord. I centrum för vänsterns politik har funnits åtgärder för lägre arbetslöshet; högre ersättningar i försäkringssystemen; mer resurser till kommuner och landsting för att ge bättre service och för att undvika uppsägningar av personal och sextimmars arbetsdag för arbetsdelning och bättre livskvalitet. Förslagen har varit finansierade på ett rimligt sätt. När nu samma eller liknande förslag kommer i personplanen och i hundratals motioner till den socialdemokratiska kongressen är det då också uttryck för populism? Är det inte dags att sluta använda populism, som skällsord för en politik, som

vi har gemensam och som omfattas av så många, frågade Guðrun.

Vänsterpartiet ser positivt på mycket i Perssonplanen. Kritiken gäller främst att regeringen inte säger hur politiken skall genomföras. Utbildningssatsningen, där en hel årskurs skall kunna höja sin kompetens blir verkningslös utan studiesociala åtgärder, som gör det möjligt för låginkomsttagare att delta. När det gäller jobben i kommunerna försvårar ökade egenavgifter, som är avdragsgilla och en bortre parantes för Akasseersättningen, för kommunerna att ha kvar sin personal. Vänstern är också kritisk till att värnskatten för de vävlönlade avskaffas.

Den andra stora frågan var misstron mot att politiker kan göra något åt de stora samhällsproblemen: Få ner arbetslösheten. Motverka främlingsfientligheten. Det är därför viktigt just nu - mot bakgrund av händelserna i Åsele - att politiker och politiska partier ger sitt helhjärtade stöd till humanismen och arbetar för att främja och utveckla den. Ansvaret vilar särskilt tungt på arbetarrörelsens partier, men frågan mår inte bra av att partipolitiseras. Vänsterpartiet har bjudit in till en bred och öppen diskussion om dessa frågor. Det är bara att hoppas

forts på sid 3

Moskén en gång till

Förhoppningsvis upplever VB-läsarna det som lite tjatigt men det finns ytterligare några påpekanden att göra om moské-bygget på Norra Fäläden:

Kommunstyrelsen uttalade sig inte om var den bästa placeringen av en moské är. Vi uttalade oss om en stadsplan som innehöll en moské.

För Vänsterpartiet var det fullständigt självklart att säga ja till denna - det fanns helt enkelt ingenting att invända mot stadsplanen. Det vi diskuterade var om det ur stadsbildsynpunkt var försvarligt med en 40 m hög minaret. Vi enades om att minareten borde vara lägre.

I kommunstyrelsen stödde jag det borgerliga yrkandet att stadsplanen inte skulle ha särskilda

bestämmelser för minareten - i praktiken innebär det förmodligen att man inte kan bygga någon minaret alls. Det var naturligtvis diskutabelt men Cecilia och jag tyckte att vi inte skulle krångla till beslutet med för många yrkanden

Alla partier i kommunstyrelsen var överens. Vi accepterar stadsplanen och följaktligen en moské på Norra Fäläden. Socialdemokraterna ville dessutom att Byggnadsnämnden skulle uppmanas att söka efter ett annat läge för moskén.

Det är klart att också vi kan tänka oss ett annat läge. Eventuella förslag om det kommer vi att behandla på samma sätt som det här - dvs betrakta som vilket annat stadsplane förslag som helst. Men vi tycker att initiativet ska komma

från de som vill bygga och använda moskén - inte från kommunalpolitiker.

Eventuella sådana initiativ skulle resultera i ett nytt stadsplaneärende. Det tar tid. Det har redan tagit lång tid att hitta läget på Norra Fäläden och de som ska bygga och använda moskén tycker att läget är bra. Därför tyckte vi att det behövdes ett klart och rakt svar på det här stadsplane förslaget och kom överens med de borgerliga partierna att vi skulle stå fast vid vårt ursprungliga yrkande utan socialdemokraternas tillägg. Det gjorde att kommunstyrelsen fick votera.

Så här i efterhand tycker jag att det är viktigare att betona enigheten. Stadsplaneärendet har visserligen en bit kvar innan det

när fram till fullmäktige för beslut. Men jag är övertygad om att partierna inte ändrar sig tills dess. Om de sökande fortfarande accepterar läget på Norra Fäläden och kan skaffa fram pengar till bygget så blir det en moské där. Enskilda fullmäktigeledamöter kommer kanske att lägga ner sina röster men i övrigt är utsikterna till fullständig enighet stor.

I massmedia har bilden av bedjande muslimer kommit att symbolisera det främmande och farliga. Många av de insändare som kritiserar kommunstyrelsens beslut är en avspiegling av detta. Mot den bakgrunden är enigheten extra viktig - jag är dessutom övertygad om att den motsvarar en stor majoritet bland lundaborna.

Roland Andersson

Spricker Skåne innan det enas?

Skånefrågorna har fått mycket uppmärksamhet de senaste veckorna. Regionberedningens förslag har remissbehandlats. Der skall komma två propositioner från regeringen i vår: en om ändrad länsindelning, troligen den 19 februari och en om förändrad organisation, som berör länsstyrelserna, landstingen och frågan om regionala parlament. För Skånes del gäller det att länen skall slås samman. Det har börjat gå rykten om förhandlingar mellan regeringen och centern, som försenar processen och att motståndarna mot reformen - de finns på många håll - får allt större gehör för sina synpunkter. Regeringen har, som en försöksballong bollat över frågan om Kristianstad eller Malmö skall bli Skånes "huvudstad" till skånepolitikerna att gräla om. Kanske för att på så sätt bryta upp enigheten. De konspiratoriskt lagda tolka det åtminstone så.

VB har pratat med Mats Åstrand, distriktsordförande för vänsterpartiet i Skåne och dessutom representant i Skånestyrelsen, (ersättare, insynsplats), som är ett partsammansatt organ för skånefrågor (Malmö, landstingen och kommunförbunden i Skåne är representerade) och ledningsgruppen för bildande av landstinget Skåne. Målet är som alla vet att minska den organisatoriska röran i Skåne.

VB: *Det var många som var rätt spända på vad Skånestyrelsen skulle säga om Skånes kommande "huvudstad". Åtminstone var mediasförväntningar rätt uppskrivade inför ert sammanträde i måndags, den 22 januari.*

MÅ: Ja, media har fått det dit de ville. De har hela tiden riktat in sig på "huvudstadsfrågan". På alla presskonferenser vi haft har de först lyssnat snällt på vad som sagts, men utan att vara riktigt intresserade. Sedan har alla frågat: "Malmö eller Kristianstad?"

VB: *Det låter, som om du tycker att de överdriver.*

MÅ: I sakfrågan tycker jag som Skånestyrelsen: att det är statens sak var den vill lägga sitt lokalkontor och tittar man på skånekommunernas remissvar på frågan är det på samma sätt. 32 av Skånes 33 kommuner har remissvarat. (Inte Hässleholm). Det finns glädjande nog starkt stöd för ökat regionalt självstyre. 26 kommuner säger att de vill ha ett direktvalt regionalt parlament med beskattningsrätt och med regionalt utvecklingsansvar på det sätt som Skånestyrelsen sagt i sitt remissvar till regeringen. Det är fler uppgifter än vad utredarna föreslog och ligger för övrigt väldigt nära vänsterpartiets uppfattning om länsdemokrati som partistyrelsen tog 1991.

Tolv kommuner tycker att staten själv skall avgöra frågan om residensstad; åtta uttalar sig till

förmån för Kristianstad; Malmö får stöd av sex och det är sex kommuner som inte svarar. Det verkar som om kommunerna i Kristianstad län är mera trogna sin residensstad än de i Malmöhus län.

VB: *Hur ser du själv på frågan?*

MÅ: Jag kan tänka mig att Kristianstad får länsstyrelsen och landshövdingen om den nu tvunget skall finnas kvar. Men sedan skall det vara regionalbalans som bygger på var folk bor så att länsparlamentet förläggas till Malmö och sjukvårdsadministrationen till Lund, som exempel. Skulle man lägga både länsstyrelse, residens och sjukvårdsadministration - eller parlament - till Kristianstad, tycker jag att det blir på tok för mycket.

VB: *Viktigast är väl ändå vilka befogenheter regionparlamentet skall ha. Vad det skall bestämma över.*

MÅ: Vi verkar vara eniga om att det är ett förstärkt förslag i förhållande till regionberedningen, som skall gälla. Det innebär bland annat större inflytande över järnvägs och väginvesteringar; att länsgränsen i Skåne skall tas bort och att vi får ett landsting som är huvudman för all sjukvård i Skåne. Det finns tyvärr en viss risk att enigheten spricker när allt skall genomföras och fördelas. Men jag tycker för min del att hela paketet ger goda möjligheter att fördela institutionerna på ett rättvist sätt.

VB: *Hur ser man på det du kallar rättvis fördelning inom vänsterpartiets olika organisationer?*

MÅ: Förvånande nog var det ingen som hade några invändningar mot förslaget när vi hade det uppe på vårt senaste sammanträde med distriktsstyrelsen.

VB: *Om vi går över till den politiska indelningen, som också diskuteras. Hur ser du på frågan om parlamentets storlek och på antalet valkretsar?*

MÅ: Här är det egentligen Vilmer Andersen från Malmö, som är vår representant. Jag är ersättare i den arbetsgruppen. I distriktsstyrelsen har vi gått igenom de

olika förslag, som lagts och där fastnade vi för att fullmäktige bör bestå av 149 ledamöter. Vi jämförde oss i Skåne med Stockholms läns landsting, som har så många och som är ungefär lika stort. Men vi tycker att valkretsindelningen betyder mer. Där finns det också olika förslag. Fem valkretsar passar oss bäst. Det gör det lättare för små eller organisatoriskt svaga partier att få fram bra listor där kandidaterna har förankring i valkretsen. Och det är viktigt.

VB: *Skall det då också vara fem sjukvårdsdistrikt?*

MÅ: (efter lite tvekan) Ja, det är väl logiskt att valkrets och sjukvårdsdistrikt sammanfaller, men jag måste erkänna att jag inte har tänkt särskilt mycket på frågan.

VB: *Hur blir det nu? Får vi ett enat Skåne och ett landsting eller*

Sättet att resa till Bryssel

Kontakter mellan Europas olika länder talas det mycket om. Många vackra ord sägs också om den miljövänliga järnvägen. Ett faktum är också att det inom många länder pågår en stor upprustning av järnvägsnätet och tågtrafiken.

Samtidigt blir det allt besvärligare att resa tåg mellan de europeiska länderna. EuroCity-tågen är sedan några år helt borta. Åtskilliga andra internationella förbindelser har avvecklats de senaste åren. I höstas försvann efter mer än hundra år direkttåget Köpenhamn-Berlin via Gedser-Warnemünde. Eftersom jag åker mycket tåg i Europa drabbas jag av den här utvecklingen.

Varför blir det så? Naturligtvis därför att inte tillräckligt många åker tåg internationellt och ställer krav på de förbindelserna. De är olönsamma för för de nationella järnvägsbolagen marginella.

Förra veckan var Kommunikationskommittén, en statlig utredning, på studieresa i Bryssel och London. Med på resan var Karin Svensson Smith, välkänd v-miljöpolitiker i Lund. Kommittén flög till och från, så även Karin.

Flygbolagen tjänar kopiöst på trafiken till Bryssel och snart startar en linje från Strup. Tågen är färre nu än för fem år sen. Dock finns det fortfarande en hygglig nattförbindelse. Tåget går 21.05 från Köpenhamn. Återtåget har bra anknypning från London (Kanal-tunneln!) och återkommer till Köpenhamn 8.30.

Jag tycker att Karin skulle ha tagit tåget till Bryssel även om de andra ledamöterna framhårdade med att svina ner luften. Det är viktigt att ge positiva exempel och att bryta arrangörernas rutiner. Det är viktigt att ge järnvägsbolagen inkomster och anledning att utveckla den internationella trafiken.

Heder åt landstingsrevisorn Peter Bengtsson (v) som tog tåget till Bryssel - se hans VB-rapport i höstas!

Gunnar Sandin

Historielöst nummer

Redaktionen beklagar att på grund av en motmänniska blir detta nummer av VB historielöst. Avslutningen på Gunnar Sandins artikelserie om lundvånstern kommer när den återfunnits i cyberspace.

HSO ger sig inte

Helsingborgs symfoniorkester spelar för dig ännu en gång. I stadshallen fredagen den 2 februari

Den socialdemokratiska flyktingpolitiken

Den hårdnande flyktingpolitiken som Åseleutvisningarna är ett uttryck för drabbar också många andra flyktingkategorier, t.ex. de eritreanska flyktingar som kom hit 1990-91, det vill säga vid den tidpunkt då Eritrea befriades. Det rör sig om cirka 400 personer. De har hittills kunnat stanna eftersom Eritrea vägrat utförda visum till personer som inte velat återvända. De svenska påtryckningarna, bland annat med hot om indraget bistånd, har lett till att de eritreanska myndigheterna givit upp sitt stöd till denna flyktingkategori. Man accepterar alltså att de mot sin vilja avvisas till Eritrea. Utrikesminister Lena Hjelm Wallén förklarade vid ett offentligt möte i Lund på senhösten 1995 med patos att Eritrea måste lära sig respektera de mänskliga rättigheterna, detsamma som svenska myndigheters rätt att fritt avvisa flyktingar. Främlingsfientligheten uppmuntras uppifrån, som Sydsvenskans insändarsida visar, och uttryck som mänskliga rättigheter smutsas ner och blir oanvändbara. Jag nåddes i mellandagarna av ett brev som visar vad som verkligen sker.

Brevskrivaren är en man som vistats i Sverige sedan 1990, gift men mot sin vilja skild från fru och barn som lever i ett annat land, och utan någon anknytning till någon nu levande person i Eritrea. Så här berättar han i brevet om vad han kallar "ett avslag för hela livet":

Beslutet om avslag fattades den 6 december. Samma dag sattes vi i fängelse. Den 11 december lämnade vi Sverige i ett litet flygplan (dansk airbus) från en plats utanför Arlanda för att den internationella opinionen som försöker hjälpa flyktingar inte skulle märka något. Vi var fyra flyktingar, varav en kvinna. Vi eskorterades av fem svenska poliser. Det fanns inte tillräckligt med mat på planet och toalet sänkades.

Planet hade bara åtta sittplatser. Vi flög via Grekland - där fick vi kisspaus - och sedan Egypten - där vi också fick kissa. Flygplatserna vi landade på var mycket små. Sedan fortsatte färden med vårt skruvliga flygplan och våra fem poliser. Vi kom fram till Asmara klockan fem på morgonen lokal tid. Jag undrar om den svenska regeringen hållit det löftet den avgett till mitt hemlands regering beträffande återvändande flyktingar. Ansvarigtjänstemän på flygplatsen sa att de visste att vi skulle komma. Men vem som skulle ta ansvar för oss visste de inte. De sa till oss att vi måste vända oss till utrikesdepartementet och ställa våra frågor till dem. Vi blev väldigt ledsna. Sedan åkte vi direkt till ett hotell. Vi är fortfarande på samma hotell. Och vi arbetar intensivt för att få reda på varför vi inte fått besked om överenskommelsen mellan Sverige och Eritrea.

Jag vill hälsa dem som är i vår situation i Sverige att vi önskar dem en rättvis behandling. Tills jag kommer med ytterligare information vill jag tacka de människor som på olika sätt hjälpt mig."

Så lång brevet som nådde Sverige den 28 december. Det talar sitt tydliga språk. Och vi kontaktas av många andra i samma situation. Till och med just nu, när jag satt och skrev av brevet, ringde telefonen och i en paus i skrivandet tog jag del av en upprörande berättelse om en kvinna, med psykiska skador efter att ha sett sina morföräldrars familj massakreras, som nu efter fem år i Sverige hotas av utvisning. Hennes fall ska förhoppningsvis omprövas, och omprövningen kanske leder till ett annat beslut.

Gunnar Stensson

I huvudet på en kommunalpolitiker

Kommundelsnämnderna har just påbörjat sitt arbete. På dagordningen första sammanträdet har bland annat funnits frågan om öppna sammanträden.

Hittills har ingen kommunaldelsnämnd fattat beslut om och när man skall öppna sina sammanträden. Den allmänna ståndpunkten har genomgående varit att man vill vänta till början av hösten med att ta ställning. Motiven har varit att man vill bli varm i kläderna först, att det saknas lämplig lokal, att det blir för mycket demagogi partierna emellan och vilket är något uppseendeväckande, att politikerna inte är vana att prata inför publik. KdN Dalby, vars 6 timmar och 40 minuter långa första sammanträde jag hade nöjet att delta i, tror jag dock redan i juni kommer att besluta om öppna sammanträden, och mitt tips är att augustimötet i Dalby kommer att stå öppet för allmänheten.

I övrigt kan noteras att det framtida kraftvärmeverkets placering har diskuterats i KdN Torn, som på goda grunder, säger nej till de föreslagna placeringarna. Kan man möjligen ana en "visst skall det byggas, men inte här"-tendens, eller är det så att de föreslagna placeringalternativen alla är oacceptabla och att energi å det snaraste måste läggas ner på att hitta ett femte alternativ? (De föreslagna är Brunshög, nordost om vattentornet, Norra Nöbbelöv, söder om Torngården, Vallkärra, intill Sydkrafts mottagningsstation och Vallkärra väster om Vallkärra gård.)

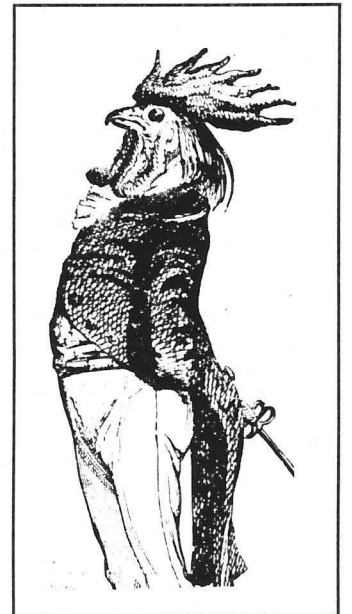
Trafiksituationen i Lund är ett problem. En medeltida stadskärna har påtvingats gigantiska motordrivna plätöverrockar benämnda bilar. Att bilen som transportmedel har sina förtjänster kan inte förnekas, men när man går på Klostergatan, Skomakaregatan, Stora Fiskaregatan osv blir problemen tydliga. Dom bullrar för mycket, tar för stort utrymme från

cykel- och gångtrafikanter, hindrar en effektiv kollektivtrafik och förorenar fortfarande långt mer än vad som är acceptabelt, sen må Björn Gillberg säga vad han vill. En färsk undersökning visar att nyproducerade bilar för första gången på 15 år förbrukar mer bränsle än föregående års bilgeneration.

S.v och mp sertydligt problemen, men hittills har inte så väldigt mycket åstadkommit. Rädslan för att det relativa misslyckandet 1988-91 på trafikområdet skall upprepas har dock fått nämnda partier att som man säger ta ett samlat grepp. Man har funnit att problemen inte kan lösas enbart i de enskilda berörda nämnderna.

Trafikpolitiker från de tre partierna träffas regelbundet för att under rubriken MiljöAnpassat TrafikSystem i Lund, LundaMATS, arbeta fram förslag på kort- och långsiktiga åtgärder. Utan att i detalj gå in på det som är på gång kan sägas att det inte skulle förvåna om högsta tillåtna hastighet i Lunds stadskärna snart har sänkts till 30 km/t. Märtenstorget blivit bilfritt under dagtid, ett stort antal gatuparkeringar i stadskärnan försvunnit och gång- och cykelvägnätet väsentligt förbättrats.

Sven-Bertil Persson

Carlssons ofull. . . forts från sid 1 på vidsyn så att inbjudaren inte skrämmer bort de inbjudna!

Gåsleversocialism igen.

Ingvar Carlssons erfarenhet av Vänsterpartiet, under en lång period i riksdagen och regeringen, är att partiet alltid har lovat mer. Det är populism i allmänna termer. Konkret hänvisade Carlsson till matmomsen. Vänsterpartiet har sedan början av 1970-talet krävt sänkt matmoms. Det har framställts som en av de viktigaste fördelningspolitiska frågorna. När regeringen, efter noggrann analys och

många funderingar, föreslog sänkt matmoms med 9%, motsvarande 5 000 kronor om året för en tvåbarnsfamilj, kallade Gudrun Schyman det för "Gåsleversocialism". Det var ett svårt beslut för socialdemokraterna. Det gällde att hålla inflationen nere och stärka hemmamarknaden genom ökad konsumtion. Och räntorna har gått ner med 15.000 kr per år för samma tvåbarnsfamilj. Att då bemötas på detta sätt av Gudrun Schyman gjorde mig mycket besviken, sa Carlsson. Gudruns svar var att ibland blir vissa slagkraftiga formuleringar så frestande att det

inte går att låta bli dem. Om man kallar det dålig fördelningspolitik eller bara ett dåligt förslag blir det kanske bättre.

Det verkar som om Gudrun Schyman har lärt sig av misstagen och nu inser att vänsterpartiet behöver en långsiktig plan för relationerna till socialdemokraterna och att man bör tänka - stämna av mot den planen - innan man talar. Det krävdes inga politiska genier för att begripa hur regeringen resonerade: Sänkt matmoms var en möjlig väg att förstärka konsumtionen utan ökad inflation o s v. Vänsterpartiet

behövde inte älska förslaget, men måttlig kritik borde räcka, med tanke på att partiet självt drivit kravet.

Ingvar Carlsson förkunnade också att den akuta krisbekämpningen var över och att det nu finns utrymme för diskussion och analys av bästa sätt att bekämpa arbetslösheten, som är nästa stora uppgift. Berömmet till centern var översvallande: Modiga och rakryggade! Slutsatsen är att samarbetet fortsätter. Det markerades för övrigt också av Olof Johansson.

Rolf L Nilson

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Röda Kapellet

Röda Kapellet har just inlett sin 42:a termin. Vi håller numera till i Lindebergsska skolans Musikskolodel, nordöstra hörnet av Clemenstorget, ingång från västra sidan, på 4:e våningen, på söndagskvällar kl 18.45 till 21.15. Den mycket uppskattade gästdirigenten Joakim Casagrande fortsätter att leda oss under våren.

En del är redan klart om vårens program. Fredag-söndag 1-3 mars har vi internat på vandrahemmet i Skånes Tranås, kombinerat med lite festligheter. Sista lördagen i mars ska vi uppföra Göran Palms "Han som blev över" med Anders Granström som uppläsare, som ett inslag i ett helgseminarium på Kvarnby folkhögskola. Första maj spelar vi som vanligt över hela Skåne men inte minst i Lund, och den 15 juni tänker vi medverka i Kulturprojektet genom att vandra mellan Stortorgen i Lund och Malnö med flygande fanor och klingande spel. Veckan efter midsommar organiserar Röda Kapellet ett blås- och körläger på Styrso.

Därtill kommer en rad appellmöten (det är ju vänsteruppsving) och enligt all erfarenhet, ett antal andra spelningar som ännu inte är kända. För att genomföra det på ett bra sätt behöver vi vara fler regelbundna deltagare på söndagsrepetitionerna.

Så välkommen i vår, eller välkommen tillbaka om du varit borta från Röda Kapellet eller rentav musiken en kortare eller längre tid.

Är du rostig kan du ta fram ditt instrument och komma och träna upp dig på söndagar kl 17.00 till 18.30 på Musikskolan under ledning av Ulf Teleman. Ring till Ulf på 046-12 23 90 och anmäl dig snarast.

För Röda Kapellet:

Essie Andersson 046-12 23 90, Catta Torhell 046-15 08 70, Ingela Sjöblom 046-14 45 57 samt Kristina Lanthén 046-211 30 86

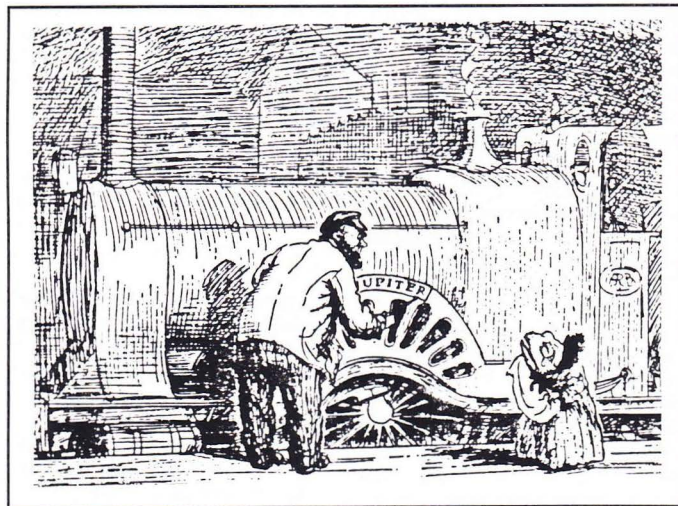
Kommundelsnämnder

talade det förförre VB-numret positivt om i ett par sammanhang. Och visst, vänstern är i allmänhet till sådana. Gång efter annan dyker det upp ledamöter med positiva intryck från ett första sammanträde.

Men det finns också opponenter, även om de normalt inte syns här i spalterna – märk dock Beata Holmquists dystopi i nr 39-40/95. För att ge också dem något ska vi citera en stump ur Göran Palms blankversepos *Sverige, en vintersaga*, 2 (1989). Här har Palm kommit till en ödslig bensinmack i Norra Åsbo härad, och mackägaren klagar:

Senast var
det bibliotekets filial som rök,
nu ryktas det att posten ska dras in.
Och sen den stora vägen rätades
kan han ta ödsligt långa kafferaster,
och sen en handfull jordbruk lagts igen
och stora svampskogen har huggits ner
känner han knappt igen sin barndomstrakt.
Det ord han använder är *hembygdsdöd*.
"Skriv som det är, skriv sanningen, skriv-mord!"
Snart införs nog, förmodar han, kommun-
delsnämnder för att dölja vad som hänt.

Men vi är faktiskt några som inte har så mycket emot att glesbygden blir glesare. Och, som sagt, det blir nog bra med kommun-delsnämnderna i Lund.

En tågfiness

Ängelholm är den trevlig lita stad, väl värd ett besök. Man ska förstås resa dit med tåg. Men köp inte en biljett Lund-Ängelholm utan be i luckan om en Lund-Helsingborg plus en Helsingborg-Ängelholm. Det blir en femma billigare, 75 kr mot 80 normalpris. Även till Göteborg sparar man på motsvarande sätt 5 kr om först löser en biljett till Halmstad, sen en till Varberg och sist en till slutmålet. Observera att man kan göra det hos samma försäljare eller konduktör. Ser de sura ut så påminn dem om att SJ är ett serviceföretaget och att kunden alltid har rätt.

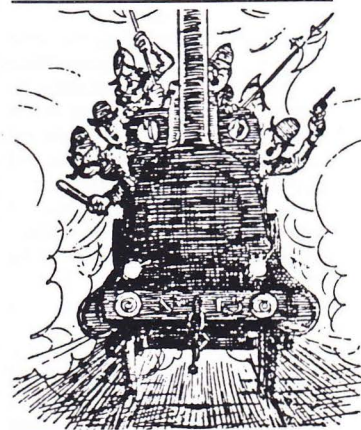
Orsaken är SJ:s nya "marknadsanpassade" taxsystem som efter hundra år har ersatt den gamla zontariffen.

Förutom nya biljettpriser, tyvärr ofta högre än förut, är det många nya tider. Snabbaste snabbtåget till Stockholm tar nu 4.25 timmar, till Göteborg 2.55.

En del taxor har faktiskt blivit billigare. Ett 15 dagars Interrailkort +26 kostar nu bara 2 150 kr och med det kommer man ända till Irans gräns, om nu inte den turkiska militärpolisen stoppar en inne i Kurdistan. Av större betydelse för flertalet Lundabor är nog att pågatågen har förändrade priser. Dessutom väntar många förbättringar av stationer och förbindelser, men det kommer vi säkert att skriva mycket om längre fram.

Jonas Forssell

musiker och tonsättare i Stockholm, mångårig ledare för vänsterns blåsorkester där, VB-läsare, Lundavän och åtskilliga gånger gästspelare i Röda Kapellet, leverantör av många goda arrangemang, har som ni kanske sett utnämnts till ledare för Norrlandsoperan i Umeå, inklusive symfoniorkestern. Hans många vänner i Lund gratulerar!

MÖTE MÖTE

Kongressförberedande seminarium
Nu på söndag den 28 januari ordnar vänsterpartiet ett kongressförberedande seminarium på Kvanbysskolan-Röda Huset på Industrigatan 4 i Malmö. Mötet börjar klockan 10 och det är en illuster skara inledare: Karin Svensson-Smith (känd för denna tidnings läsare), Alice Aström (riksdagledmot) och Jenny Lindahl (förbundsordförande för Ung Vänster).

Vill du vara med så anmäl dig till distriktsexpeditionen eller som man säger "det går bra att komma ändå".

Kommunalpolitiska gruppen möte
måndag 29/1 kl 19.30 på partilokalen. Ämne: Vilka frågor och på vilket sätt, skall vi driva under 1996? Dessutom rapporter från styrelser och nämnder om vad som är på gång.

RÖDA KAPELLET

Rep söndag 28 jan. kl 18.45
Samma repetoar som förra gången.

Storbandet
Rep. onsd. 31 jan. kl 19
Vipeholmskolan

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström och Rolf L. Nilson

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund.
Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82.
Manus mottas gärna på 3,5" diskett
i Word eller WP för Mac eller PC.
Telefon till redaktörerna:
Karin Blomr 046-14 16 12.
Thomas Schlyter 046-14 75 05.
Vid utebliven tidning ring:
Rune Liljekvist 046-11 50 69.